

person eller selskab, såfremt salgsstederne ikke står i indbyrdes forbindelse.

Efter bank- og sparekasselovens § 1, stk. 5, er pengeinstitutter enerettigede til ved henvendelse til offentligheden at tilbyde sig som modtagere af indlån. Denne eneret omfatter alene modtagelse af indlån og ikke modtagelse af andre midler, der skal tilbagebetales. Andre tilbagebetalingspligtige midler kan f.eks. være udstedelse af obligationer.

Finanstilsynet har afgjort, at det nuværende DANMØNT-kort med forudbetalt kort på op til 500 kr. vil være andre midler, der skal tilbagebetales og altså ikke indlån. DANMØNT A/S har således haft ret til at henvende sig til offentligheden for at sælge de forudbetalte kort.

Såfremt en virksomhed opfylder den første del af definitionen om at modtage indlån eller andre tilbagebetalingspligtige midler, men ikke opfylder den anden del af definitionen, f.eks. fordi kortet ikke kan anvendes hos en bredere kreds, vil virksomheden ikke være omfattet af § 2. Sådanne virksomheder vil derimod normalt være omfattet af § 1 om sparevirksomheder og må derfor ikke annoncere efter indlån.

I stk. 2 foreslås, at udstedere af forudbetalte betalingskort skal være aktieselskaber. Endvidere indebærer bestemmelsen, at pengeinstitutter kan udstede forudbetalte kort. Udstedelse af forudbetalte kort anses for pengeinstitutvirksomhed, jf. bank- og sparekasselovens § 1, stk. 4.

Efter stk. 3 må kortudstedere ikke udstede forudbetalte kort over 1.000 kr., hvilket svarer til den maksimale beløbsstørrelse på danske pengesedler.

Ved genopladning af forudbetalte kort må den samlede værdi på et kort inklusive restbeløbet ikke overstige 1.200 kr., dvs., at et kort kan kun genoplades med 1.000 kr., når der er 200 kr. eller mindre tilbage på kortet. Stk. 3 finder ikke anvendelse på udstedelse af erhvervsobligationer.

Så vidt vides eksisterer der ikke i øjeblikket forudbetalte betalingskort over 1.000 kr.

Forbudet mod at udstede forudbetalte betalingskort større end 1.000 kr. gælder også for pengeinstitutters udstedelse af sådanne kort. En indlånskonto i et pengeinstitut med et tilknyttet betalingskort (f.eks. et Dankort) vil ikke være omfattet af forbudet.

I stk. 4 foreslås endvidere indført en bagatelgrænse, så små kortsystemer, der er omfattet af definitionen i stk. 1, ikke vil være underlagt det tilsyn, der skal gælde for udstedere af forudbetalte betalingskort. Det drejer sig om systemer, hvor der kun udstedes kort med et pålydende på 500 kr eller mindre, såfremt det samlede pålydende på de cirkulerende kort er under 1 mio. kr. Er der tale om genopladelige

kort, er det summen af de maxima, som kortene samlet kan oplades med.

Bagatelgrænsen er fastsat således, at de kortudstedere, der vil falde helt uden for lovens regulering, vil være systemer, der er så små, at de ikke vil have karakter af betalingssystemer. Beskyttelsesbehovet her er ikke så stort som for systemer, der har karakter af betalingssystem.

De virksomheder, der som følge af bagatelgrænsen, ikke er omfattet af § 2, vil derfor heller ikke være omfattet af § 1.

Til § 3

Det følger af stk. 1, at det kræver Finanstilsynets tilladelse efter denne lov at drive sparevirksomhed eller udstede forudbetalte betalingskort. Dette krav gælder allerede i dag efter lov om visse spare- og udlånsvirksomheder m.v., såfremt virksomheden ikke placerer de modtagne midler i et pengeinstitut. Pengeinstitutter, der udsteder forudbetalte betalingskort, skal dog ikke have særskilt tilladelse hertil efter denne lov.

I stk. 2 fastsættes, at omfattede virksomheder skal registreres i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, og at registreringen først kan ske, når Finanstilsynet har meddelt tilladelse. Det forudsættes, at praksis om tilladelse og registrering vil følge praksis for pengeinstitutter.

I stk. 3 henvises til aktieselskabslovens bestemmelser vedrørende anmeldelse og registrering m.m. Det vil derfor være muligt at ændre den generelle bemyndigelsesbestemmelse i aktieselskabsloven uden at skulle ændre i denne lov.

Til kapitel 2

Sparevirksomheder

Til § 4

Stk. 1 svarer til § 2 i den nuværende lov om visse spare- og udlånsvirksomheder m.v.

»Garanti- eller egenkapital« er ændret til »egenkapital«. Der er alene tale om en præcisering af, at kapitalen skal være indbetalt.

Stk. 2 svarer med visse sproglige ændringer til § 3 i den nuværende lov om visse spare- og udlånsvirksomheder m.v. Det er præciseret, at det er det udbytte, der kan udbetales, der er begrænset.

Til § 5

Bestemmelsen om regnskabsåret er ny, men svarer til, hvad der gælder for pengeinstitutter og virksom-